

Derék csavargó marka öblén bújgat madarakat
Déltájt részeg keresztet vet öleli a patak

Az emberek szemébe szembogara mint víz hull
S Krisztus lép tántorogva amikor visszaindul.

Lackfi János fordításai

Lázáry René Sándor

(ÓH, HÁNY POÉTA...)

Óh, hány poéta, hebre szent,
Czívis, polgári czeFRE czenk,
Hány senki zengi Debreczent!

Most kellenél, szegény Vitéz Mihály,
Hogy itt megint Reményt igézz, s kiszállj
Sírhintodból... De hely ma
Sem vón' számodra tán,
Kesernyés ajkú pajtás!
Hamis próféta, selyma
Pap anyyi, mint a pelyva –
Emészt a gaz, s tenyész
A lelki fattyúhajtás...

Ezért ne vedd zokon, amint
Kedélyed fád rokona int –
Henyélj inkább, Csokonaink!

1905. január

(MAGYAR KISVÁROS...)

Magyar kisváros: épp Erdély van és vasárnap.
Sajnáld a sarki zsandárt, az Óregát fiát,
Ki réveteg vakarja seggét meg vádliját,
S irigyli nyámjait, mert sörkertben lazsálnak!

S míg ő izzadva hajlong az újdonsült basáknak,
 A Nap mellére tűz egy nagy medáliát...
 Terjeng a renyhe búz, s arany fekáliák
 Ragyognak bokrok alján... A közbudik bezártak.

Zöld döglegyek dönögnek. Holnap megint bazárnap.
 De egyelőre örvendj, hisz Erdély van s vasárnap.

1922 júliusában

ÜNNEPI, HŐSI VILÁG!

Töredékek egy elleneposzból

Ünnep köszönt ma ránk s a csendőr-laktanyára!
 A nagy magyar primárné szemében szende harmat,
 Mert túl szorosra fűzték, s miként cemde gyarmat,
 Zászlódszben lobog – haját berakta mára,
 Hisz Ó avat ma táblát a csendőr-laktanyára!
 Körötte patrióták francúz sampányt fagyalnak,
 De Ó bőg, honleányként keserg, dől taknya-nyála:
 Miért is szülte anyja csak úgy, csupán magyarnak?
 Hisz Ó avat ma táblát a csendőr-laktanyára!

* * *

A Domn' Prefekt, a rendőr- s a tűzoltó-parancsnok,
 A törvényszéki tollnok s a borzas imepégát
 Nejestül, sőt: ebestül a Korzón billeg át!
 A cacak rőt kalapján mű-rózsák s mű-narancsok

Fityegnek... És nyomukban egy teljes hadsereggel,
 Fegyverre-bajnokokkal csörtetnek át a téren.
 Rezesbandát vezényel a Rend a járdaszélen...

Nyomulnak, és vonulnak a honfik este-reggel,
 Míg mély zsebekbe sikkad sok hősi nimbusz ára,
 S falsul zendít a banda Királyuk himnuszára!

1923. május 10.–június 9.

(LEDÖNTÖTTÉK A SZOBROKAT)

Ledöntötték a szobrokat:
Kossuthot, Rákóczit, Bemet.
S a gyűlölet (kész döbbenet!)
Már érdemrendet osztogat...

S miért maradt makacs talapzatán
Petőfietlen a Petőfi-oszlop?
A vád megint alaptalan!... Talán
Egy ismeretlen banda dúlva foszt, lop.

Eltüntették a szobrokat:
Kossuthot, Rákóczit, Bemet.
S az ismeretlen tettesek
Nyomában puszta kosz rohad:
Ledöntötték a szobrokat.

Marosvásárhely, 1923 novemberében

Utassy József

MÁR CSAK AZ ÁLMOK

Milyen mogorva, halk, szomorú vagy!
Lesír a fűzfák bánata rólad.

Minszktől Rédiczig leszegett fővel
bukdácsolsz, ödöngsz a temetőben.

Már csak az álmok, a pille álmok
könnyebbítik mázsás magányod.

Tőled Isten is félve fél, reszket:
négy égtáj nyögi tölgyfa kereszted.